

Mezardan bir sada

Konya Asarı Atika Müzesi Müdür Muavini Muhterem Şemseddin Beyefendiye

Azizim,

Zati âlilerine tevcihi hitap edişim, ben müze müdür muavinliğinden ayrıldıktan sonra vazifei hakiranemi istihlaf buyurmuş olmanızdan ve bu itibarla müzeye ait en doğru malûmatın zati âlilerinden alınacağı tabii olmasındandır.

Hakiriniz hayatı faniyeye veda ile alemleri bakaya intikal ettikten, hamuşan diyarına mahsus teşrifat merasimini geçirdikten sonra Konyada yetişmiş, hayatın dağdağlı cilvelerinden kurtularak erhamürrahimin olan Allahü Azimüşşan'ın merhamet ve mağfireti şamilisine kavuşmuş olan bahtiyarını üdeba meyanında fakirinize de bir yer verdiler. Dünyada iken geçirdiğim hayatı derbederane bakarak — Ahirette senin yatacak yerin var mı? — deyenlerin sui zannine rağmen lutfu Süphaniye mazhariyetim, mücerret Rabbımın bi payan merhamet ve mağfireti eseridir. Hamdusenalar olsun.

Çok şükür azizim, burada pek mes'ut, pek tatlı bir hayat geçirmekteyiz. Maddiyat alemleri ile de alâkamız kesilmemiş olduğundan dünyada çıkan bütün gazeteler, mecmualar buraya da geliyor. Kıymetli zamanlarımızı Rabbî Erhamimizden inayeti süphaniyesine arzı şükran ile, boş zamanlarımızı da faydeli mutalealarla imrar etmekteyiz. Tabiidir ki bizi Konyanın neşriyatı, diğer mahaller asarı müntehiresinden ziyade alâkadar ediyor. Son zamanlarda Konyanın yüzünü güldürecek müfit eserler intişar etmekte olduğunu gördüğümüzden bittabi göğüslerimiz kabarıyor. Muktedir kalemlerin kıymetli yazılarını ihtiva eden Konya mecmuası bu meyandadır.

Geçende bir toplantımızda arkadaşlardan birisi Konyaya ait oldukça güzel basılmış bir risale gösterdi. Risale, pişüvayı ehli yakın Cenabı Mevlâna'nın sandukası üzerindeki ebyatı mesneviye ile vefatı âlilerine ait bir gazelin tercümelerini ve hayatı Mevlâna'ya müteallık bazı yazıları ihtiva ediyor. O arkadaş fakire, sen Konyadan yeni geldin, Müze Müdür Muavinliğinde buldun, bu risale seni daha ziyade alâkadar eder, al da bak. Biz bu tercümelemleri, Müzeye ait diğer yazılar gibi senin yaptığını zannediyor idik. Halbuki şimdi bu risalenin üzerinde başka bir imza görülüyor, Bu bapta bizi teuvir edersen memnurun oluruz, dedi. Risaleyi aldım, tetkik ettim. Üzerinde, o tercümelemlerle hiç alâkası olmayın bir zatın, yani Müze Müdürü Yusuf beyin imzasını görünce hayret ettim.

Şemsi Beyefendi; Bu risaledeki tercümelemler, benim tercümelemlerim olduğu gibi Cenabı Hak ömürlerini uzun etsin el'an hayatta bulunan arkadaşlar arasında, davul namı verilen ve üzerinde Mevlevî tarihi ve yine Müze Müdürü Yusuf unvan ve imzasını taşıyan büyük bir mücellidin içindeki Arapça, Acem-

ce tercümelemler de kâmil benimdir. Bunu hassatan o arkadaşlar, ammeten de Konyada şayanı vusuk bir çok zevat bilir. Hatta risaledeki tercümelemlerden bir kısmının benim yazı ile olan müsveddeleri elyevm Konyada ihtiyarı ikamet etmiş olan bir zatın yedindedir. Ne hacet risaleye. İmzasını koyan zat o parçalardan her hangi birini tercüme etmek şöyle dursun bir beytini yanlış okur ve doğru bir mana çıkarabilirse bendeniz yalancılığı kabul ederim. Vakıya benim yazılarımı ve tercümelemlerimi, Müze Müdürü Yusuf Beyin altına imzasını atarak kendine mal etmek istediğini Muavinlikte bulunduğum sırada da görür ve bilirdim. Cenabı Hak bütün ihvanımı savnisemedanisinde buldursun, Ben o vakit ümmülhabais denilen ve hakikaten öyle olduğu şüphesiz bulunan daülküüle müptela olduğum ve bunun memur istihdamına mani olduğunu bildiğim için maişetimden dür edilmek korkusile ses çıkaramazdım.

Şaşılacak şeydir. İnsan nasıl olur da başkasının yazdığı veya tercüme ettiği eserin altına imzasını kor ve benimdir diyebilir. Bu suretle temin edilmek istenilen şöhret kaç gün yaşar ve bu cüretin vasfı ahlâkisinin kıymeti (!) yanında o şöhretin ne hikmeti olur. Bari bu işler bilenler öldükten sonra yapılsa. Her hakikatin bütün uryanlığıyla meydan çıkarılması kabil olan bu zamanda, insanın bu gibi ef'ale cüretini akıl kabul edemez. Vaktile de Müzeye ait yazdığım ve tercüme ettiğim yazılardan, Müze Müdürü Yusuf Beyin bir külliyat tertip ederek Amerikalılara satmak teşebbüsünde bulunduğunun duymuş ve o vakit Konya Maarif Müdürü bulunan Esad Beye resmen müracaat ederek bunların satılmasına meydan verilmemesini arz ve rica eylemişim. Şimdi meydana çıkan bu risale, bu muamelenin başka şekilde vasitai cerri menfaat ittihaz edilmek istenildiğini gösteriyor. Maahaza işin başka biri tarafından Müze Müdürü Yusuf Beye iftira maksadile yapılmış olması ihtimali de hatıra geldiğinden ve çünkü aklı başında bir adamın, bu hakikatleri bilenler henüz hayatta ve Konyada bulunmakta iken böyle bir işe cüret edeceğini aklı selim kabul edemeyeceğinden vaziyet, isabetli bir hüküm verebilmek için baysi tereddüt oldu.

Muavin Beyefendi; sizden çok rica ederim; bu bapta tahkikat icrasile buradaki ihvanı tenvir etmek ve hakikati hali enzârı ammeye koymak için neticeyi Yenises vasitasile hakire yazmanızı hakşinas vicdanınızdan beklerim. Burada Müze ile doğrudan doğruya posta, telgraf veya telefon gibi vesait henüz tesis edilmemiş olduğundan Fakir bu mektubumun zati âlilerine iblağı için Yenises gazetesinin vesateti hak guyanesine müracaat ettim. Hürmetlerimin lutfen kabulünü rica ederim efendim.

Konya Asarı Atika Müzesi sabık Müdür Muavini Ermenekli Kel Şair Hasan Rüşdü

Müstensibi: Hayri Önel

[*] Bu başlıkla çıkan yazılardaki fikirlerin tamamen imza sahiplerine ait olduğunu tebarüz ettirmeği zarurî buluyorum.

Boğaziçi Üniversitesi

Arşiv ve Dokümantasyon Merkezi

Kişisel Arşivlerle İstanbul'da Bilim, Kültür ve Eğitim Tarihi

Aziz Ogan Koleksiyonu

OGNIST0401705